

viisførelse, der skal finde Sted under Hovedforhandlingen af Sagen; og gjør Indstilling til Rigsretten om de foreløbige Undersøgelser, som han anseer for nødvendige.

§ 26.

Stævningen udfærdiges efter Anklagerens Udkast i Rettens Navn, forsynes med dennes Segl og underskrives paa Rettens Vegne af Justitssecretairen.

§ 27.

Hvilken Dag, Tid og hvilket Sted til Rettens Møde der skulle opgives i Stævningen; aftaler den offentlige Anklager med Rigsrettens Formand.

§ 28.

Holdes Retten i Kjøbenhavn eller ibrigt paa Sjælland, skeer Indstævningen med 8 Dages Barsel, dersom Tiltalte opholder sig paa anførte eller nogen dertil hørende af de mindre Der; med 14 Dages Barsel, hvis han opholder sig paa Fyen, Lolland, Falster eller dertil hørende mindre Der; med 3 Ugers Barsel, dersom han opholder sig andetsteds i Danmarks Rige, dog ikke paa Island eller Færøerne; med 3 Maaneders Barsel, dersom han opholder sig paa Island, Færøerne eller udenfor Danmarks Rige, men i Europa, og med 6 Maaneders Barsel, dersom han har Ophold udenfor Europa.

Holdes Rigsretten udenfor Sjælland, bestemmer Retten et saadant Barsel, som svarer til de ovenstaaende Regler.

§ 29.

Vides ikke Tiltaltes Opholdssted, eller er han, efterat Folkethinget har besluttet Anklage, eller samtykket i, at Tiltalte maa foregaae ved Rigsretten, bortreist fra et Sted, hvorfra efter Reglerne i § 28 gives 3 Ugers eller kortere Barsel, til et Sted, hvorfra Barselet er længere, udstedes offentlig Stævning, der med 6 Ugers Barsel forkyndes paa det Sted i Riget, hvor han sidst vides at have opholdt sig, og indføres 3 Gange efter hverandre i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende.

§ 30.

Er Tiltalte stævnet med længere end 3 Ugers Barsel, men han derefter kommer saaledes tilstede, at der kan gives ham kortere Barsel, kan en ny Stævning udtages mod ham

med det til hans nuværende Opholdssted svarende kortere Barsel, saafremt Sagens Fremme derved kan befordres.

§ 31.

Foruden den Tiltalte stævnes ogsaa hans Forsvarer.

§ 32.

Stævningen forkyndes ved de forordnede Stævningsemænd paa sædvanlig Maade.

§ 33.

Naar Tiltalte er lovligen stævnet til Rigsretten og Sagen er falden i Rette, blive senere Møder at beramme i det foregaaende ved en Thingbogen tilført Bestemmelse.

§ 34.

Foreløbige Undersøgelser kunne paa den offentlige Anklagers eller Tiltaltes Indstilling anordnes af Rigsretten og blive efter dennes Paalæg at anstille af den vedkommende civile eller militaire Underret. Hvad de skulle gaae ud paa, bestemmes af Rigsretten, der med den Grundsætning for Die, at Beviisførelsen i Sagen saavidt muligt skal bestaae i mundtlige Afhøringer i selve Rigsretten, fornemmelig kun skal henvise til Underretten, deels at erhverve Underretning om, hvilke Personer der kunne afgive Vidnesbyrd i Sagen, og efter Omstændighederne samle Oplysning om Tiltaltes foregaaende Levnet, i hvilken Henseende navnlig Acterne i de offentlige Sager, der tidligere maatte have været anlagte mod ham, inddrages, og deels at tilvejebringe de Beviisligheder, som letteligen kunne spildes, naar deres Erhvervelse skal udsættes, eller ikke egne sig til at erhverves enten umiddelbart af Anklageren eller den Tiltalte, eller ved Forhør i Rigsretten, saasom Synsforretninger, Afribs, Obductioner.

§ 35.

Er der Grund til at befrygte, at et Vidnesbyrd kunde tabes, eller at Sagen en usfordragsmæssig Tid maatte udsættes, hvis det ikke erhverves før Hovedforhandlingen, saasom for medelst et Vidnes Sygdom eller forestaaende Bortreise, eller er et Vidnesbyrd, naar den, der skal afgive samme, ikke boer i den Underretsjurisdiction, indenfor hvis Grændser Rigsretten holdes, ikke af saadan Vigtighed, at den staaer i Forhold til den Ueilighed eller de Be-